

Gerwi's weblog

Maatschappelijk betrokken zoek ik naar contacten, nieuwe uitdagingen. Als Statenlid provincie Zeeland ga ik voor: meer mens en milieu!

Zie <https://zeeland.groenlinks.nl> en www.zeelandnet.nl/weblog/gerwi

Griezelen in en rond de Euregiotuinen

05 June 2021 10:38

Griezelen. “Ja, daar kan ik me iets bij voorstellen, benieuwd waar je naartoe wilt,” hoor ik je mompelen, gevolgd door iets van “Maar wat zijn nou die Euregiotuinen?” Kan ik me indenken, tenzij je uit de omgeving van Oostburg komt. Hoewel? Sinds ons werkbezoek van afgelopen vrijdagmiddag meen ik te mogen concluderen dat veel inwoners uit die regio evenmin doorhebben wat er op stapel (b)lijkt te staan voor die 13 ha thans nog “ongerepte” natuur.

Een groot deel van de fractie van GroenLinks trok er vrijdagmiddag opuit richting Zeeuws-Vlaanderen. Net als onze collega's van de PvdA. Een aantal keren per jaar laten we het papier- en vergaderwerk links liggen. Zouden we vaker moeten doen. Je ervaart het best wat er ergens leeft wanneer je daar naartoe gaat. Hoort en ziet wat mensen bezighoudt. Zo ook deze middag.

Een drietal vriendelijke dames van de “[Stichting Euregiotuinen voor ons](#)” wachtte de delegaties netjes op bij een gesloten hek. Toen de kettingen eraf waren opende de poort zich naar een overwoekerd pad dat uitkwam bij een hoog, spookachtig leeg, verpauperd gebouw. Geheel verscholen tussen bomen en struikgewas. Het glas van tientallen ingegooiden ramen lag overal verspreid over de vloer. Een tweetal metershoge, totaal verdorpe, tropische planten versterkten het beeld van vergane glorie. Waar waren we in verzeild geraakt?

Het leek een wildernis. Het enige dat ontbrak was een waterval. De stortvloed aan woorden die we, na het welkom heten, over ons heen kregen, compenseerde dat gemis volledig. En achter de vriendelijke gezichten bleek het nodige venijn schuil te gaan. De vertellingen tijdens die inleiding grensden aan het ongelooflijke. Met somtijds griezelige elementen waarvan je dacht “dat-kan-niet-waar-zijn.”

Laat ik hun verontwaardiging kort samenvatten. Biologische landbouwer Jan de Zwart ziet eind vorige eeuw zijn kans schoon. Op verzoek verkoopt hij zijn 13 ha aan de gemeente Sluis. Die gelooft in het sprookje van de Theetuin. De verwachte 100000 bezoekers kunnen genieten van allerlei planten en kruiden. Plus een kopje koffie of thee. Alras blijken dromen hier bedrog en het geheel gaat failliet. 17 jaar lang doet de gemeente niets aan het terrein.

Waar we heden ten dage met zijn allen naar op zoek zijn is daar in die tijd spontaan gegroeid: een bosrijk wildernisgebied met veel vogels, zoogdieren, amfibieën, insecten en niet te vergeten zeldzame ijsvogels, ransuilen en orchideeën. Grenzend aan het Natura2000 gebied het Groote Gat en de Sophiapolder kun je zo een mooie natuurgordel rond Oostburg creëren waar iedereen – met een beetje beleid – van kan genieten. Terwijl je ook nog voor gratis CO2-opvang zorgt.

De gemeente Sluis denkt anders. Zij blijkt zwaar met de Euregiotuinen in haar maag te zitten en schrijft een prijsvraag uit in 2017. De beste inzending mag het gebied ontwikkelen onder een aantal voorwaarden. Zo moet de bestemming recreatief, onbebouwd blijven. Dus geen woningen en geen recreatieverblijven. Omwonenden horen niets. Er blijken 10 plannen ingediend. Een lokale ondernemer biedt het meest en gaat er vandoor met de hoofdprijs. Over de andere plannen wordt niets bekend gemaakt. Ook niet waarom deze op zich aardige man de gelukkige is (geworden). Best eng dat dit nog zo gaat. Het zal toch geen vriendjespolitiek zijn?

Langzaam maar zeker slaat de schrik enkele omwonenden om het hart wanneer duidelijk wordt dat de beste man een festivalterrein op het oog heeft: 3 podia waar per jaar 5 keer een driedaags evenement georganiseerd mag worden voor maximaal zo'n 4000 bezoekers per avond. De geluidsnormen voor de omgeving (44dB) worden bij die gelegenheden 3x zo hard toegestaan tot 's nachts. Familiefeesten tot 200 man/vrouw zijn eveneens welkom.

Fasegewijs mogen er eveneens 3 groepsaccommodaties en 20 overnachtingsverblijven plus een horecagelegenheid gebouwd worden en daarnaast zo'n 300 verblijfsrecreatie-eenheden ten tijde van de festivals. Want ja, gasten moeten toch in de buurt slapen. Voor de zeldzame bruine kikker zal men wel kikkervijvers graven. "Die hebben wij al omgedoopt in kikkerbaden" roepen de dames in koor. En feestgangers zullen het Groote Gat dan wel beschouwen als het grote bad.. De grootste grief loopt als een rode draad door hun spraakwaterval: de gemeente communiceert hierover niets vanuit haarzelf richting omwonenden.

Mijn oren toeteren nog na wanneer we op weg gaan voor de rondleiding. Misschien kan ik beter spreken van een zoektocht door de rimboe. Waar ooit een chique bomenallee toegang verschaftte tot het gebied, is de plantengroei nu metershoog en praktisch ondoordringbaar. We besluiten langs de kreek onze weg te vervolgen. Eerlijk is eerlijk: het is een prachtig gebied! Vogels en andere dieren worden opgeschrikt door angstige gilletsjes als "Nee ik durf hier niet naar beneden" of "Daar ga ik niet doorheen hoor." Takken die vervaarlijk kraken of in je gezicht zwiepen. Best een beetje griezelig wanneer je niet weet waar je voet landt. Maar de voorvrouwe banjert dapper door en brengt ons uiteindelijk veilig terug op de startplaats.

Daar bevestigt het drietal nogmaals dat communicatie met de gemeente praktisch niet mogelijk is. Verduidelijking en inzage? Nooit gekregen. De reactie op WOB-verzoeken hebben ze ook nog niet gehad. Iemand vraagt waarom ze de lokale politiek er niet bij betrekken? Al lang geprobeerd meneer: maar zoals vaker juicht de meerderheid van de raad in Sluis al bij voorbaat wanneer iets leuk klinkt. En laat het daarbij. Aldus de dames.

Toch groeit de onrust. Zienwijzen, insprekers. De krachten worden gebundeld in een stichting. Men vraagt zich af of omwonenden uit Oostburg wel beseffen wat boven hun hoofd hangt. Daarom zijn ze blij met ons bezoek. Hoe meer belangstelling, hoe meer kans dat de plannen echt doordringen. Terugrijdend beaam ik voor mezelf hoe belangrijk werkbezoeken zijn. Deze was zeer bijzonder.

Griezelig? Nou nee, of het zouden de vragen moeten zijn die door mijn hoofd blijven spoken:

Waarom heeft de lokale ondernemer gewonnen?

Waarom hoeft hij niet aan de voorwaarden te voldoen?

Of gelden 3 podia, 3 groepsaccommodaties, 20 overnachtingsverblijven, een horecagelegenheid en tijdelijk 300 recreatie-verblijfseenheden voor de gemeente Sluis nog steeds als recreatief onbebouwd?

Dit alles grenzend aan een Natura2000 gebied, dat kan en mag toch niet?

Zou het waar zijn dat die ondernemer die landbouwgrond heeft kunnen kopen voor flink onder de marktprijs?

En is er inderdaad vooraf een deel daarvan afgesplitst waarop niet recreatieve bebouwing toch mogelijk wordt?

De rillingen kruipen over mijn rug. Brr. Ik zal onze partijgenoot in de raad toch nog eens raadplegen. Waarom houdt de gemeente zelf geen openbare inleidingen? Of anders is in deze tijden toch zo een virtuele rondleiding te organiseren? Of zou ze iedereen liever om de tuin leiden?

Hartelijke roodgroene groet,

Gerwi.